

Pura Perez Benavent Arcos (1919-1995)

Στις 26 Ιούνη, 1919 στο χωριό Jativa, στην Valencia της Ισπανίας, γεννιέται η αναρχοφεμινίστρια αγωνίστρια Purificación Pérez Benavent, γνωστή και ως Pura Arcos.

Ο πατέρας και ο παππούς της ήταν εργάτες στις μεταφορές και μέλη της Αναρχοσυνδικαλιστικής CNT (Confederación Nacional del Trabajo - National Confederation of Labor). Στο χωριό που μεγάλωσε οι συζητήσεις των ανθρώπων περιστρέφονταν γύρω από την κοινωνική αδικία και την ανάγκη για καλύτερη ζωή για όλο τον κόσμο.

Παρότι τα περισσότερα κορίτσια και γυναίκες στην Ισπανία δεν πήγαιναν σχολείο ούτε σπούδαζαν, ούτε καν ξέραν γραφή και ανάγνωση μέχρι το 1930, η Pura ήθελε να εκπαιδευτεί και έτσι έπεισε τους γονείς της να την αφήσουν να παρακολουθήσει το Μοντέρνο Σχολείο (Escuela Moderna - Modern School) του αναρχικού παιδαγωγού Francisco Ferrer.

Τα Μοντέρνα Σχολεία που είχε ιδρύσει ο Ferrer στη Βαρκελώνη στόχευαν στην εκπαίδευση της εργατικής τάξης με εργαλείο τις ελευθεριακές μεθόδους εκμάθησης. Τα παιδιά δεν αναγκάζονταν να αποστηθίζουν το μάθημα, αλλά μάθαιναν με κίνητρο τα ενδιαφέροντά τους.

Πήγε να δουλέψει στα 13 για να ενισχύσει το οικογενειακό εισόδημα, αλλά συνέχιζε την εκπαίδευσή της τα απογεύματα στο Escuela Natura, ένα ριζοσπαστικό σχολείο που ακολουθούσε τα πρότυπα των Escuelas Modernas. Εκεί συνάντησε άλλα παιδιά που ενδιαφέρονταν για τα κοινωνικά ζητήματα και η Pura ενεργοποιήθηκε πολιτικά στον αναρχισμό.

Αργότερα συμμετείχε στην Ελευθεριακή Λέσχη (Ateneo Libertario), ένα αναρχικό σχολείο (στεγαζόταν σε μια αποθήκη) και κοινωνικό κέντρο στη Βαρκελώνη, όπου και συνάντησε τον μετέπειτα σύντροφό της Federico Arcos (1920-2015).

Το 1936 συμμετείχε ενεργά στην τοπική ομόσπονδη ομάδα των Mujeres Libres στη Βαρκελώνη και ήταν μέλος της εθνικής επιτροπής της οργάνωσης.

Από το 1936 ως το 1939 συμμετείχε σε διάφορες ομαδοποιήσεις των CNT, FAI (Federacion Anarquista Iberica, the Iberian Anarchist Federation) και την FIJL (Federacion Iberica de juventudes libertarian - the anarchist youth organization). Επίσης συχνά κατέγραφε τα πρακτικά των συναντήσεων των οργανώσεων.

Όταν της προτάθηκε να διδάξει σε παιδιά στις αγροτικές κολλεκτίβες στην Tabernes de Valldigna, νότια της Valencia, η Pura δέχτηκε με μεγάλο ενθουσιασμό.

Όπως η ίδια και ο Federico περιέγραφαν, η ζωή σε αυτές τις κολλεκτίβες ήταν σαν να ζεις σε μια μεγάλη οικογένεια βιώνοντας πολλαπλές εμπειρίες, καθώς οι άνθρωποι ήταν αφιερωμένοι ο ένας στην άλλη, αλλά και στα ιδανικά τους.

Όταν η Επανάσταση ηττήθηκε από τους φασίστες το 1939, η Pura επέλεξε να μην φύγει από τη χώρα και πέρασε στην παρανομία. Αργότερα επέστρεψε στη Βαρκελώνη στην οικογένειά της, όπου έζησε στα κρυφά μαζί τους για δύο χρόνια. Αν την είχαν βρει οι φασίστες θα ήταν ακόμη μία στην ατέλειωτη λίστα των εκτελέσεων του καθεστώτος του Φράνκο.

Το 1959 η Pura μετανάστευσε στον Καναδά με την μικρή τους κόρη για να βρει τον Federico. Εκεί έμαθε αγγλικά, δούλεψε ως βοηθός νοσοκόμας και συνεργάστηκε με τον ελευθεριακό τύπο ως ανταποκρίτρια. Συγκεκριμένα με την Boletín de Mujeres Libres που εκδιδόταν στο Λονδίνο από το 1963 ως το 1977 και με το περιοδικό *Mujeres Libertarias* (Ελευθεριακές Γυναίκες) μέχρι την διακοπή κυκλοφορίας του το 1993. Στήριζε επίσης τις γυναικείες και αντιπολεμικές ομάδες στον Καναδά.

Στο πολυπληθές μνημόσυνο της Pura το 1995, το μέλος της Fifth Estate¹ Marilyn Rashid ανέφερε πως «Η Pura, όπως φίλες και φίλοι ξέρουμε, συνεχώς συμπλήρωνε τις ρομαντικές αναμνήσεις του Federico από την Ισπανική Επανάσταση με τον οξυμένο και τεκμηριωμένο ρεαλισμό της. Ήταν μια γυναίκα, που λόγω της συμμετοχής της στις Mujeres Libres και τις αναρχικές συλλογικότητες, γνώριζε την προοπτική της πραγματικής απελευθέρωσης και της ισότητας των φύλων. Και επίσης αναγνώριζε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σε αυτή την υπόθεση, καθώς και την αποτυχία που βιώνουμε στην ικανοποίηση αυτών των προσδοκιών μας.

Ο Federico, για παράδειγμα, θα μας περιέγραφε με πάθος τις συναντήσεις των αναρχικών με τον Durruti, και η Pura θα μας υπενθύμιζε τις γυναίκες που δούλευαν και μαγείρευαν στα πίσω δωμάτια για να ταΐσουν όλους τους άντρες. Η μία αφήγηση δεν συγκρούονταν με την άλλη. Αντίθετα η μία συμπλήρωνε την άλλη και μας έδινε να κατανοήσουμε την πολυπλοκότητα της εποχής.»

¹ Ριζοσπαστικές εκδόσεις στον Καναδά από το 1965

Η Pura έγραψε πολλά έργα, μέσα σε αυτά και το "The Modern School Movement: Historical and Personal Notes of the Ferrer Schools in Spain (Croton, 1990).» (Το Κίνημα των Μοντέρνων Σχολείων: Ιστορικές και προσωπικές σημειώσεις πάνω στα σχολεία του Ferrer στην Ισπανία. Εκδόσεις Croton, 1990.

Η ίδια και ο σύντροφός της συμβάλλαν ουσιαστικά στην διάδοση των αναρχικών ιδεών, της αλληλεγγύης και του αντικρατικού αγώνα αλλά και στην διατήρηση της μνήμης της ισπανικής Επανάστασης, στην περιοχή Detroit-Windsor του Ontario στον Καναδά, όπου και πέθανε στις 12 Οκτώβρη του 1995.

Valencia, 1919 - Windsor, 1995

El 26 de junio de 1919 nace en Valencia la militante anarcofeminista Purificación Pérez Benavent, más conocida como Pura Arcos. Nacida en el seno de una familia anarcosindicalista (tanto su abuelo como su padre fueron militantes del Sindicato de Transporte de la CNT), cuando tenía tres años se trasladaron su familia (C/ Costera, Valencia). Estudió en la escuela hasta los 12 años, edad inusual en una niña de su época, y cuando se proclamó la República y se crearon escuelas de educación secundaria, Pura Arcos continuó con su educación.

En 1933 la familia se trasladó a Barcelona, dejó los estudios y se puso a trabajar. Unos meses más tarde se trasladaron al barrio del Clot, donde pudo estudiar de noche en la racionalista Escuela Naturaleza de Joan Puig i Elias, donde conoció jóvenes anarquistas y se hizo miembro de un ateneo libertario. Durante la guerra y la Revolución volvió a Valencia y a mediados de 1937 formará parte de la secretaria de propaganda del Subcomité Nacional de "Mujeres Libres". Paralelamente imparte clases en una escuela de la colectividad, "El Porvenir", de Tavernes de Valldigna (Valencia). En Barcelona hizo un curso de transporte y formó parte del primer grupo de mujeres que obtuvieron el carnet de conducir tranvías.

En octubre de 1938 intentará participar como secretaria de propaganda de Mujeres Libres en el pleno del Movimiento Libertario de Barcelona, pero MMLL como organización independiente fue vetada. El 28 de noviembre de 1938 participará en el mitin en recuerdo de Durruti en Xàtiva, con Cano Carrillo y Jover.

Durante la posguerra pasó muchas dificultades antes de reunirse con su familia en Barcelona, donde durante dos años no salió de casa; amplió estudios y actuó en la lucha clandestina durante los años 40 en el Clot y en la red de apoyo a los presos anarquistas. En 1959 consiguió marchar a Canadá con su hija, donde se reunió con su compañero Federico Arcos, que ya se había ido en 1952 desde su exilio francés y donde encontró trabajo en una fábrica de automóviles de la Ford. Pura Arcos aprendió inglés y se hizo enfermera en Canadá, profesión que ejercería hasta su jubilación.

Colaboró en Anthropos, Mujeres Libertarias (Madrid) y Mujeres Libres (Londres). Es autora de *The Modern School Movement. Historical and Personal Notes of the Ferrer Schools in Spain* (Croton, 1990, con otros).

Pura Arcos murió el 12 de octubre de 1995 en Windsor (Ontario, Canadá).

Μετάφραση: Vetrum

Πηγές: [the anarchist library](#), [the 5th Estate](#), [anarquismo.jimdo](#)